

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hegedüs András ügyvéd ltal képviselt felperes neve felperesnek a Kocsis és Szénássy Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen versenyjogi jogsértés, jóhírnév sérelmének megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 30. napján kelt 9.G.41.706/2015/37. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy az alperes a felperes részére küldje meg 15 napon belül az írásba foglalt nyilatkozatot az elsőfokú ítéletben írt tartalommal, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 43.200 (negyvenháromezer-kettőszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. Kötelezi a felperest, hogy a fennmaradó 4.800 (négyezer-nyolcszáz) forint illetéket külön felhívásra fizesse meg az államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes véglegesen fenntartott keresetében annak a megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az alperes a 2015. május 6-i levelének megküldésével a megrendelői és vevői felé a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 2., 3., és 5. §-aiba ütköző tisztességtelen felhívást intézett, amellyel a vele fennálló gazdasági kapcsolatuk felbontását, illetve létrejöttének megakadályozását célozta. Kérte ezen túl az alperes eltiltását a további jogsértés elkövetésétől, valamint olyan nyilatkozat megtételére kötelezését, amelyben a korábbi közléssel megegyező módon ad elégtételt. Kérte annak a megállapítását is, hogy az alperes magatartásával a jóhírnevét is megsértette, és erre tekintettel kérte 1.100.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését.

Az alperes érdemi védekezésében a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperes nagyszámú, azonosítható megrendelőinek megküldte a kifogásolt levelet, és abból a felperes személye azonosítható volt, valamint azt is, hogy a levél valótlan hivatkozásokat tartalmazott, mivel 2015. április 3-án használati mintaoltalom iránti kérelmet nyújtott be a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához az általa gyártott és forgalmazott termékre vonatkozóan. Arra is hivatkozott a per

tárgyalása során, hogy időközben 2015. április 3-i kezdő időponttal megkapta a használati mintaoltalmat „az állatgyógyászati gallér kisállatoknak” megnevezésű termékre.

Az elsőfokú bíróság a 38. sorszámú végzéssel kijavított ítéletében megállapította, hogy az alperes 2015 májusában a felperes üzleti partnereinek megküldött levelében írt tájékoztatásával és felhívásával tiltott piaci magatartást tanúsított, azaz olyan tisztességtelen felhívást intézett a címzettekhez, amely harmadik személlyel, a felperessel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását, illetve ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozta. A jogsértés megállapítása mellett eltiltotta a további bojkott-felhívás kiadásától, valamint kötelezte, hogy 15 napon belül a 2015. májusi levél címzettjeinek olyan, szintén írásba foglalt nyilatkozatot küldjön meg, amely tartalmazza, hogy „a 2015. év májusában közölt tájékoztatás és felhívás tisztességtelen volt, mert a felperessel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását, illetve ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozta.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és megállapította, hogy a perben felmerült költségeit mindegyik fél maga viseli.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a felperes egyéni vállalkozóként egyebek mellett háziállatok számára gyártott és gyárt műtési gallért, amely egy alternatív állatgyógyászati termék, a hagyományos, műanyag, merev gallér kiváltására szolgál. A termék az ismertető leírása szerint polisztirol gyönggyel készül, antiallergén, így minden állatra biztonságosan használható. Az alperes 2010. május 5-én bejegyzett gazdasági társaság, egyéb termékek ügynöki nagykereskedelmével foglalkozik, tagja **F. D.** és **N. A.**, akik az állatgyógyászati gallér kisállatoknak megnevezésű használati mintaoldalon jogosultjai és feltalálói, a gallérra 2015. április 3-i bejelentés alapján ezen oltalmi idő kezdetével a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala használati mintaoltalmat adott. A leírása szerint az állatgyógyászati gallér kisállatok, kutyák és macskák kisebb sérülése, bőrbetegsége vagy műtési lábadozása esetén használható, hasonló egy nyakpánthoz, puha töltőanyaggal vagy levegővel készül. Az alperes a 2015. április 3-i mintaoltalmi bejelentést követően jogi képviselője útján 2015. május 6-i és május 12-i keltezésű levelének megküldésével tájékoztatta a felperessel részben szerződéses kapcsolatban álló üzleti partnereket az alperes tagjait érintő jogi tényekről a következő szöveggel:

„... a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala „állatgyógyászati gallér kisállatoknak” használati minta címen korábban „bejelentési napot” állapított meg. Ez azt jelenti, hogy a mintaoltalom erre a napra visszaható hatállyal jön létre, ettől a naptól kérhet a jogosult a mintaoltalom bitorlójával szemben jogvédelmet, például kártérítést is.

A használati mintaoltalom kérelme a töltőanyaggal rendelkező (tehát nem a merev műanyag lapból álló), különböző méretben előállított körgallérra vonatkozik, melynek képét mellékeljük. A mintaoltalmi kérelem szerint a töltőanyag a kisállat számára elviselhetően puha töltet lehet, így szivacs, vagy bármilyen ismert anyagból kialakított szemcse, granulátum, polisztirol gyöngy, szivacsragdalék, vatelin, rongy, hab, PVC vagy különböző ruhaipari bélés- és töltőanyag, de akár levegő is.

Jelenleg ilyen körgallért ügyfeleink cége, a **alperes neve ... Állatgyógyászati gallér**” márkanéven gyárt, így jogsértés esetleges kockázata nélkül csak e cég (fentiekben körülírt) „állatgyógyászati gallér” terméke árusítható biztonsággal.

A későbbi esetleges félreértések elkerülése végett kérem, hogy a fenti tájékoztatás ismeretében, vásárlói igény esetén a „... Állatgyógyászati gallér” márkanévű állatgyógyászati kisállat gallért rendelje meg, illetve árusítsa.

Jelen levelünk tájékoztató jellegű és a megfelelő, korrekt üzleti kapcsolat fenntartását célozza.

Köszönjük eddigi együttműködését.”

A jogi képviselő a 2015. május 6-i keltezésű levelet az alperes tagjai megbízásából juttatta el a címzettekhez, olyanokhoz, akik ismeretei szerint állatgyógyászati kisállat gallért árusítottak különféle méretben és minőségben. A felperes üzleti partnerei, köztük állatorvosok jelezték a felperesnek, hogy ügyvédi felszólítást kaptak és kérték magyarázatát arra vonatkozóan, hogy a továbbiakban hogyan járhatnak el.

Az elsőfokú bíróság a keresetet részben találta alaposnak. Azt a felek nyilatkozatai, a csatolt okiratok és a kihallgatott tanúk - **H. P.** a felperes fia, dr. **L. T.** , dr. **K. Gy.** , dr. **Cs. K.né**, dr. **B. Á.** , dr. **U. D.** , dr. **F. E.** , dr. **H. T.** , és **P. E.** - tanúvallomásai alapján bírálta el, amely személyek a 2015 májusában megküldött levél címzettjei, közreműködői, illetve képviselői voltak. Utalt arra, hogy a Tpv. 5. §-ában írt tisztességtelen piaci magatartás közül a törvénykezési gyakorlat versenyjogot sértőnek azt a tisztességtelen bojkott felhívást minősíti, amelynek kifejezetten az a célja, hogy a címzett a bojkottálttal fennálló gazdasági kapcsolatát felbontsa, vagy az ilyen kapcsolat létrejöttét megakadályozza. A jogellenes magatartás jogkövetkezményének megítélésekor nincs annak jelentősége, hogy a felhívás milyen mértékben ér el sikert. Megállapította, hogy az alperes jognyilatkozatának tartalma nem csak önmagában egy ismertető jellegű tájékoztatás volt, mivel tartalmazta azt a felhívást is, hogy az állatgyógyászati terméket, a megnevezett töltőanyaggal rendelkező és különböző méretben előállított körgallért a címzettek csak az alperestől vásárolhatják biztonsággal, azaz „a jogsértés esetleges kockázata nélkül”. „A későbbi esetleges félreértések” külön nevesítése nélküli felhívás egyértelmű volt a címzettek felé, ami arra ösztönzött, hogy kizárólag az alperes „állatgyógyászati kisállat gallér” termékét rendeljék meg és árusítsák. A levél félre nem érthető értelme szerint ez eredményezhette volna csak az úgynevezett „korrekt üzleti kapcsolat fenntartását”. A törvénykezési gyakorlat szerint, amennyiben valamely igazolt tény a Tpv. valamely típuskérdésének felel meg, akkor a sérelmet szenvedő és jogosultként fellépő nem a generálklauzulára hivatkozva állíthatja a tilalom megsértését, hanem azt a típuskérdés teszi lehetővé. A bíróság valós tényként állapította meg, hogy a peres felek üzletszerű gazdasági tevékenységüket tekintve egymás versenytársai. A bojkott felhívásban név szerint nincs megjelölve a versenytárs, ezért a törvénykezési gyakorlat alapján is vizsgálni kell, hogy a címzettek egyértelműen beazonosíthatták-e, hogy az érintett kire nézve kívánta elérni a fennálló gazdasági kapcsolat felbontását. Rögzítette, hogy a felperes előadásával szemben az alperes nem a felperes vállalkozását minősítő és valótlan hivatkozásokkal követett el jogsértést. A per tárgyalása során ugyan igazolta az 1991. évi XXXVIII. törvény 13. § (2) bekezdéssel összhangban, hogy a megadott használati mintaoltalom jogosultja a társaság két tagja. A Tpv. 5. §-ában meghatározott tilalom megsértését azonban nem a használati mintaoltalom jogosultságával összefüggő kérdések alapján kellett megítélni, hiszen 2015 májusában az alperes még megadott használati mintaoltalommal nem rendelkezett. A perben a felperes volt köteles a bizonyításra, amelynek során nem annak volt jelentősége, hogy az alperest megillette-e a használati mintaoltalom joga, hanem annak, hogy a levél címzettjei a felperes üzleti partnerei voltak-e, és a levél értelmezéséből arra következtethettek, hogy jobban teszik, ha megszakítják vele az üzleti kapcsolatot. A lefolytatott bizonyítás alapján bizonyított tényként fogadta el, hogy a levél tartalma alkalmas volt arra, hogy a polgári jogban járatlan személyeket megtéve és elriassza attól, hogy a felperessel fennálló üzleti kapcsolatukat fenntartsák. Ezt egyrészt a felperes személyes nyilatkozata erősítette meg, amely szerint a tőle terméket vásárló állatorvosok kifejezésre juttatták, hogy azért nem vásárolnak többet, mert esetleg jogot érvényesíthet az alperes. Ezen túl a kihallgatott tanúk vallomása is nagyobb részben igazolta a felperesi állítást, amely szerint a levelet akként értelmezték, hogy mástól nem vásárolhatják meg a terméket jogsértés kockázata nélkül, csak az alperestől. Egyes tanúvallomások utaltak arra, hogy a továbbiakban tényleg nem vásároltak, ugyan azt nem igazolták, hogy az alperes bojkott felhívása miatt, míg volt olyan tanú, aki zaklatásnak értékelte a levelet. További tanú azt igazolta, hogy a levélben írtak hatására megszakította üzleti kapcsolatát a felperessel, nem mert vele kapcsolatban

maradni. Volt, akit nem befolyásolt a levél a tartalma, azonban több tanú az üzleti kapcsolat fenntartása mellett is a felperestől várt magyarázatot, hogy vásárolhat-e tőle azzal a bizonyossággal, hogy nem követ el jogsértést. A tanúvallomások igazolták azt az állítást, hogy a levelek címzettjei többségében egyértelműen azonosították a felperest mint az alperes versenytársát, és úgy értelmezték, hogy a termék további árusításával, forgalmazásával esetleges jogsértő magatartást tanúsítanak. A Tpvt. 5. §-ában nevesített jogellenes magatartáson túl azonban az alperes a levéllel a felperes személyiségi jogát, jóhírnevét nem sértette meg, arra viszont alkalmas volt, hogy a tiltott piaci magatartás tanúsításával bojkott felhívásként befolyásolja a piaci résztvevők magatartását. A felperes így mint sérelmet szenvedett fél a Tpvt. 86. § (2) bekezdés a)-c) pontjai alapján követelhetette a jogsértés megtörténtének megállapítását, valamint a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől, harmadrészt pedig, hogy a jogsértő nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt.

A fellebbezést előterjesztő alperes pontosított fellebbezésében az elsőfokú ítélet alperesi kötelezést tartalmazó első és második bekezdésének a megváltoztatását, a felperes keresetének teljes körű elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte, másodfokú perköltségét 80.000 forint + áfában jelölte meg. Hangsúlyozta, hogy a fellebbezése nem vonatkozik az ítélet kereseti kérelmet elutasító részére. A felperes 11. számú jegyzőkönyvben rögzített pontosított kereseti kérelme és az elsőfokú bíróságnak a bizonyítandó tényekre és a bizonyítási teherre, valamint a bizonyítás elmulasztása körében adott tájékoztatása alapján állította, hogy az ítélet jogsértő, mivel az elsőfokú bíróság a pontosított kereseti kérelmen túlterjeszkedett. Az ítéleti rendelkezés végrehajthatatlan, a tanúvallomásokban foglaltakat iratellenesen és okszerűen értékelte, továbbá figyelmen kívül hagyta a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatását úgy, hogy az ítéletben ennek indokát nem adta. A kereseti kérelmen történő túlterjeszkedés körében azzal érvelt, hogy az ítélet rendelkező részében található szöveget a felperes nem kérte, a november 18-án kelt beadványa, majd a 2015. november 19-i tárgyaláson pontosított kereseti kérelme nem tartalmazza az ott írt szöveget, csak megállapításra irányult. A felperes kifejezetten a 3. sorszámú előkészítő iratában felsorolt személyek tekintetében fogalmazta meg kereseti kérelmét, amely személyek felsorolását az ítélet nem tartalmazza. A felperes meg sem kísérelte valamennyi személy esetén a bizonyítást, indítványától a novemberi tárgyaláson elállt. A rendelkező rész egyrészt a 2015 májusában felperes üzleti partnereihez címzett kitélt, második bekezdésében a 2015. májusi levél címzettjei megjelölést használja, amely végrehajthatatlan, mivel a felperesnek nem voltak olyan nevű üzleti partnerei, akik a leveleken címzettként szerepeltek. A felperes összesen hét címzettet azonosított be, de ezek sem voltak tényleges üzleti partnerei, továbbá pontos dátum hiányában nincs címlistája. A 2015. májusi levél megjelölés pedig nem elég konkrét, így nem lehet megállapítani, hogy melyik levélről van szó, az ítéleti rendelkezés nem végrehajtható. A tanúvallomásokkal összefüggésben utalt arra, hogy mindösszesen egy tanú, dr. L. T. említette, hogy a felperestől nem vásárolt a levél hatására, a fennmaradt hét tanú közül egy nem kapott levelet, a további hat főből három hívta fel a felperest tisztázás végett, a többiek nem foglalkoztak a levéllel. A hat fő egyike sem értette, hogy miről van szó, a használati minta fogalmát nem ismerték, mintaoltalomról nem hallottak, és nem rettentek meg. A felperessel szerződéses kapcsolatban nem álltak. A tanúvallomásokkal ellentétben az elsőfokú bíróság olyan tartalmat vélt felfedezni a levelekben, amelyek nem érték el az ítéletben megfogalmazott hatást és nem irányultak bojkottra. Ezt követően a bizonyítási teherre vonatkozó 11-II. számú végzésben foglaltakat elemezte hangsúlyozva, hogy a bizonyítandó tények egy részét a felperes meg sem kísérelte bizonyítani, másrészt ő okiratokkal bizonyította az ellenkezőjét.

Az alperes fellebbezésének kiegészítésében kifejtette, hogy a Tpvt. 5. §-ában megfogalmazott törvényi tényállás három konjunktív feltétele közül kettő nem teljesül, így e típusú tényállás fennállása az adott ügyben nem állapítható meg. E szerint a felhívásnak tisztességtelennek kell lennie, máshoz kell intézni, és fennálló gazdasági kapcsolat felbontását, vagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását kell céloznia. A kifogásolt levelek nem minősíthetők

tisztességtelennek, mivel azokból egyrészt a felperes nem volt egyértelműen beazonosítható, másrészt a levelek nem tartalmaznak olyan állítást a használati mintabejelentéssel kapcsolatban, ami az adott időpontban ne felelt meg volna meg a valóságnak. A felhívás tisztességtelensége körében a közlés teljes tartalmát kell vizsgálni, abban a felperes neve nincs megemlítve, ezért - ahogyan arra az elsőfokú ítélet is utal - vizsgálni kell, hogy a címzett számára beazonosítható volt-e azon fél, aki ellen vélelmezhetően a felhívás irányult. A feltárt tényállás alapján nem lehetett volna arra a következtetésre jutni, hogy a felperes konkrét említése nélküli levélből egyenesen következett, hogy a célja kizárólagosan a felperesre vonatkozó tisztességtelen bojkott felhívás megtétele volt. A tanúk meghallgatásából levont következtetés aggályos, a tanúvallomásokat az elsőfokú bíróságnak fenntartással kellett volna kezelnie, mivel a bírósági idézésen feltüntetett nevek alapján a tanúknak automatikusan a másik fél neve, illetve terméke juthatott eszébe. Az érintett termékkör nem kizárólagosan a felpereshez, illetve alpereshez köthető, mivel az interneten több olyan weboldal is elérhető, ahol más gyártó által gyártott felfújható gallérok kaphatóak, ilyen például az ún. Lolopetz kínai eredetű termék. 2015 májusában ezért nem lehetett magától értetődő, hogy az alperes levele csak és kizárólag a felperes ellen irányult. A levél konkrét tartalma miatt sem állapítható meg a tisztességtelensége, mivel tényszerűen csak annyit állít, ami történt, azaz, hogy az alperesi tagok használati minta lajstromozása iránti kérelmet nyújtottak be az illetékes hivatalhoz, amely bejelentési napot állapított meg. A levél tartalma valós, mintaoltalmi kérelemről beszél és nem állítja, hogy egy már érvényes, bejegyzett iparjogvédelmi jog lenne.

A felperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására, az alperes perköltségben marasztalására irányult, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást követően a tanúvallomások és a rendelkezésre álló adatok helyes értékelésével állapította meg a tényállást. Hangsúlyozta, hogy a tanúk egyértelműen alátámasztották, hogy az alperes által küldött levél milyen zavaró hatást váltott ki. Igazolták, hogy vele gazdasági kapcsolatban álltak, és hogy személyét a levél tartalma alapján beazonosították. A levél tartalmát is helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, mivel az egyértelműen az ügyfélkapcsolat megszüntetését célozta, a jogban járattan személyeket bizonytalanságban tartotta, félelemérzetet váltott ki belőlük. Előadta, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtt 2017. július 25. napján megsemmisítési kérelmet terjesztett elő az alperesi használati mintaoltalommal összefüggésben.

Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezése a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján, így a másodfokú bíróság az ítélet e részét nem vizsgálta. A fellebbezés és a másodfokú eljárás tárgya kizárólag a bojkott felhívásra vonatkozó versenyjogi jogsértés megállapítása, a jogsértéstől való eltiltás és az elégtétel adására vonatkozó rendelkezés volt. Az alperes módosított fellebbezése kizárólag az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányult, utóbb hatályon kívül helyezést nem kért, és az ítéletábra sem talált olyan hivatalból észlelendő okot, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna, így azt érdemben vizsgálta felül.

Az alperes fellebbezése kisebb részében megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok és a lefolytatott bizonyítás alapján helyes tényállást állapított meg és annak alapján nagyobb részben megalapozott döntést hozott. Döntésével és jogi indokaival a fellebbezéssel érintett körben az ítéletábra túlnyomórészt egyetért. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a peres felek egymás versenytársai az érintett termékkör, a kisállat gallér piacán, helyesen értékelte az alperes jogi képviselője által a felperes üzleti partnereinek írt levélben foglalt felhívás tartalmát, és helytálló a jogkövetkeztetése a tekintetben is, hogy a levél tartalma és a tanúvallomások alapján egyértelműen megállapítható alperes részéről a

bojkott felhívásban megnyilvánuló jogsértés. Az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy olyan magatartás esetén, amely a Tpvt. valamely típusétényállásának felel meg, a sérelmet szenvedő fél nem a generálklauzulára, azaz a Tpvt. 2. §-ára, hanem a típusétényállásra, azaz jelen esetben a Tpvt. 5. §-ára alapítva érvényesíthet jogot a jogsértővel szemben. Azt is helyesen rögzítette, hogy a bojkott felhívás tekintetében a konkrét esetben nem a használati mintaoltalom jogosultságával összefüggő kérdésnek volt jelentősége figyelemmel arra, hogy 2015 májusában, a levél megküldésének időpontjában az alperes még megadott használati mintaoltalommal nem rendelkezett, azt csak utóbb, a peres eljárás alatt szerezte meg. Helyes a következtetése a körben is, hogy a bojkott felhívással megvalósuló jogsértés ténye független attól, hogy a címzettekre ténylegesen milyen hatással van, a felhívás elérte-e a célját. Utóbbinak a jogsértés megvalósulása folytán érvényesített kártérítés esetén lehet jelentősége. Az elsőfokú bíróság jogkövetkeztetése a jogsértés megállapítása és az eltiltás körében helytálló, az elégtétel adás körében azonban pontosításra szorul.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezésében foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki. A Tpvt. 86. § (2) bekezdés a) pontja alapján érvényesített, a jogsértés megtörténtének megállapítására irányuló kereseti kérelem körében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedett. A felperes már a 2015. május 29. napján előterjesztett keresetlevélben is annak a megállapítását kérte, hogy az alperes üzleti partnereihez olyan tisztességtelen felhívást intézett, amely a vele fennálló gazdasági kapcsolat felbontását, vagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozta. Ugyanígy kérte a további jogsértéstől való eltiltását, és írásbeli nyilatkozattal történő elégtétel adását is. A 2015. november 18-án kelt, 11/F/2 alatt csatolt előkészítő iratában pontosította kereseti kérelmét, amely a Tpvt. 5. §-ára történő utalással ugyancsak tartalmazza a bojkott felhívás körében a jogsértés megállapítására irányuló kereseti kérelmet, valamint ezt fejti ki a 13. sorszámú, 2015. december 9-i előkészítő irat harmadik oldalán az első pontban.

A fellebbezés azonban annyiban megalapozott, hogy az elégtétel adását a felperes a részére címzett írásbeli nyilatkozat formájában kérte, amit a 3. számú előkészítő iratának 3. pontjában és a 11/F/2 alatti keresetpontosításban is ekként határozott meg. Mindebből következik, hogy nem releváns, így alaptalanul hiányolta fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletben az érintett személyeket nem sorolja fel, illetve a 3. sorszámú beadványban szereplő személyek teljes körére nem folyt további bizonyítás. A meghallgatott tanúk vallomása és a részbeni alperesi elismerés alapján - mivel a 2015. november 19-én tartott tárgyaláson (11. jkv. 4. oldal, alulról harmadik bekezdés) elismerte, hogy a keresetlevél mellékleteként csatolt levelek címzettei részére azt megküldte - a levelek elküldésének ténye további bizonyítás hiányában is megállapítható volt.

Az elégtétel adása tekintetében a felperes a saját részére történő írásbeli nyilatkozat megküldését kérte, ezt fogadta el elégséges és arányos jogkövetkezményként, és megalapozottan hivatkozott az alperes arra, hogy nem végrehajtható az a rendelkezés, hogy a „levél címzettjei” részére küldjön nyilatkozatot, ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítélet rendelkező részének az elégtétel adására vonatkozó második bekezdését részben és akként változtatta meg, hogy az alperest a felperes részére kötelezte 15 napon belül az írásba foglalt nyilatkozat megküldésére az elsőfokú ítéletben írt tartalommal.

Az alperes alaptalanul támadja az elsőfokú bíróságnak a tanúvallomások értékelésére vonatkozó indokolását, a bizonyítékok értékelését. A kifejtettekkel szemben az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, okszerűen mérlegelte a tanúvallomásokat és helyesen állapította meg az alperes által küldött levél tartalmát. Hangsúlyozza a

másodfokú bíróság, hogy az eljárás során nem kizárólag a tanúvallomások, hanem egyéb, felperes által csatolt okirati bizonyítékok is rendelkezésre álltak, így a keresetlevél mellékleteként az alperes jogi képviselője által írt levelek, valamint a címzettek által felperesnek írt e-mail üzenetek (F/6), a 13. sorszámú felperesi beadvány 3. számú melléklete dr. **H. Z.** nyilatkozatával, dr. **F. Z.** tanú (21. számú) írásbeli nyilatkozata, amelyben távolmaradását mentette ki, valamint az üggyel kapcsolatos információit ismertette a bírósággal, csatolva a részére megküldött felhívást. A tanúvallomásokból pedig egyértelműen megállapítható, hogy az idézettek olyan vállalkozások, illetve állatgyógyászattal, állat orvoslással foglalkozó személyek - többnyire állatorvosok -, akik ismerték a felperes által gyártott kisállat gallért, vásároltak a felperestől, így vele üzleti kapcsolatban álltak, és az alperes jogi képviselője által írt levélből a felperesre, illetve a felperes termékére gondoltak. Ezért keresték többen abból a célból, hogy a levélben írtakat tisztázzák és megnyugtató választ kapjanak arra, hogy termékeinek használatával, vásárlásával nem követnek-e el jogsértést. Több tanú azt is megerősítette, hogy a levél tartalma alapján nem mertek rendelni a felperestől, hanem az alperestől rendeltek hasonló terméket (dr. **L. T.** 24. jkv. 4. oldal, dr. **F. E.** 36. jkv. 8. oldal). A meghallgatott tanúk többsége azt is alátámasztotta, hogy a levél tartalmát akként értelmezték, hogy az a felperes által gyártott termék vásárlásának jogszerűségét teszi kérdésessé, ezzel indokolták, hogy a felperesnél érdeklődtek, illetve volt aki emiatt nem vásárolt többet (dr. **U. D.** 36. jkv. 7. oldal, dr. **L. T.**, dr. Kátai Zoltán 17. jkv. 6. oldal). A bizonyítékok mellett értékelhető a felperes személyes nyilatkozata is, aki azt adta elő, hogy az általa fejlesztett polisztirol gyönggyel töltött állatgyógyászati gallért 2015 januárjában vezette be a piacra, és a vele üzleti kapcsolatba került partnerei az alperesi ügyvédi levél kézhezvételét követően keresték meg, és ezek olyan személyek, illetve gazdasági társaságok, akik a honlapján is megjelentek.

Az elsőfokú bíróság helyesen utalt ítéletének indokolásában arra, hogy a jogsértés megállapításának nem feltétele, hogy a felhívás elérje a célját, így nem volt annak jelentősége, hogy a meghallgatott tanúk a levél hatásáról miként nyilatkoztak, az ténylegesen visszatartotta-e őket attól, hogy a továbbiakban a felperestől vásároljanak.

A levél tartalmának értékelése körében a másodfokú bíróság teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a tekintetben, hogy a levélben foglaltak megvalósították a Tpv. 5. §-a szerinti típustényállást. Az alperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezés kiegészítésében arra, hogy a törvényi tényállás konjunktív feltételei maradéktalanul nem teljesülnek, mivel a felhívás, közlés teljes tartalmát vizsgálva az nem tisztességtelen, másrészt tényyszerű állításokat tartalmaz a használati minta bejelentéssel kapcsolatban, így azok a gazdasági kapcsolat megszüntetésére, vagy megakadályozására vonatkozó célzatot nem hordozzák. Az ítéletábra e körben az elsőfokú bíróság indokolására utal vissza annak megismétlése nélkül azzal a kiegészítéssel, hogy az a tény, hogy az alperesi társaság, illetve tagjai nevében jogi képviselőjük ügyvédi fejleces papíron általa aláírt és ellenjegyzett felhívást küldött a címezetteknek, s abban jogi eljárásokról, jogsértésről, kártérítésről, jogvédelemről, mintaoltalom bitorlásáról tesz említést, egyértelműen azt sugallja, hogy az, aki nem az alperes által gyártott, illetve forgalmazott körgallér terméket vásárolja, jogsértést követ el, és esetleges joghátránytól tarthat. Az első bekezdésben szereplő azon állítás, amely szerint a bejelentési napra visszaható hatállyal jön létre a mintaoltalom és ezen időponttól a bitorlóval szemben jogvédelem, például kártérítés érvényesíthető, majd a harmadik bekezdésben a jogsértés esetleges kockázatára történő utalás arra az esetre, ha nem az alperes által gyártott terméket vásárolják meg, egyértelműen azt az üzenetet hordozza a címzett számára, hogy csak akkor jár el jogszerűen, akkor nem követ el jogsértést és nem tarthat annak bármiféle negatív következményétől, például kártérítéstől, ha kizárólag az alperes termékét vásárolja meg. Az alperes neve, címe és honlapja kiemelten van feltüntetve a harmadik bekezdésben, míg az utolsó bekezdés egyértelműen arra hívja fel a címzettet, hogy az ő termékét rendelje és árusítsa. A felperes neve ugyan nincs feltüntetve a levélben, a második bekezdés azonban pontosan leírja, hogy milyen termékről van szó,

a töltetnél a polisztírol gyöngyöt is említi, amely anyaggal a felperes által gyártott termékek is rendelkeznek, így a levélből egyértelműen beazonosítható a felperes, illetve az általa gyártott hasonló termék. Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a piacon nem kizárólag a felperesé, hanem más kínai eredetű termék is elérhető, ennek ellenére a meghallgatott tanúk egyértelműen a felperessel azonosították a körgallért, egyikük sem említette, hogy tudomása lenne más gyártóról vagy más külföldi termékről (dr. K. Gy. 36. jkv. 2. oldal).

A felperesre a tanúk egyértelmű nyilatkozata szerint nem az idéző végzésből következtek, egyik tanúvallomásából sem vonható le ilyen következtetés, mivel többségükben arról nyilatkoztak, hogy a felperes termékét ismerték, tőle vagy az általa gyártott Andrea gallért vásárolták, és a levél 2015. májusi kézhezvételét követően ezért keresték a felhívás tartalmának tisztázása érdekében. E megkereséseket a felperes keresetlevele mellékleteként csatolt e-mailekkel is alátámasztotta. A levél tartalma egyértelműen túlmutat a használati minta lajstromozása iránti kérelem és a bejelentési nap megállapításának tényéről szóló tájékoztatáson, az ügyvédi fejléces papíron ügyvédi aláírással ellátott, jogi eljárásokra utaló, jogi kifejezéseket tartalmazó levél egyértelműen azt a célt, azt a hatást kívánta elérni a címzettben, hogy tartózkodjon a továbbiakban más termék beszerzésétől, így az a gazdasági kapcsolat felbontását vagy létrejöttének megakadályozását célozza.

A másodfokú bíróság nem értett egyet alperes érvelésével, hogy a kereset és az alperes védekezése alapján bizonyítandó tények tekintetében a felperes nem bizonyított sikeresen. Az ügyben bizonyítandó releváns tény a fellebbezéssel érintett körben az volt, hogy az alperes részéről a felperessel gazdasági kapcsolatban álló személyek részére a 2015 májusában kelt levelek elküldése valóban megtörtént-e, míg a levél tartalmának értékelését elsősorban a bíróságnak kellett elvégeznie a tanúvallomások alapján. Az első körben a felperes a bizonyítási kötelezettségének eleget tett, bizonyítási indítvánnyal élt (11. jkv.), és a címzettek egy részének tanúvallomásával igazolta a fentieket.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján kisebb részében megváltoztatva hagyta helyben.

A sikertelen fellebbezésre tekintettel a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült perköltségről. A pernyertesség-pervesztesség arányát 90-10%-ban a felperes javára állapította meg, így az alperest kötelezte az ennek megfelelő és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdései szerinti ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére, valamint a fenti arányban rendelkezett a 48.000 forint le nem rótt illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján.

Budapest, 2017. év szeptember hó 28. napján

dr. Sándor Ottó s.k.
a tanács elnöke

dr. Buglyó Gabriella s.k.
előadó bíró

. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő